

عنوان مقاله:

رابطه ی قضا و قدر با افعال اختیاری انسان

محل انتشار:

دوفصلنامه تامل، دوره 2، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمد موسی صالحی

خلاصه مقاله:

چکیده: بیشتر انسان ها، از قسمت و قضا و قدر و شانس، فهم اشتباهی دارند. برای مثال وقتی ماشین شان تصادف می کند، بدون اینکه عدم رعایت قوانین ترافیکی را در نظر بگیرند و به اشتباهاتش پی ببرند و در پی اصلاح آن باشند، آن را به گردن «قسمت» و «سرنوشت» می اندازند. بنابراین تلقی درست از قضا و قدر و فهم آن می تواند در حل چنین اشتباهاتی راه گشا باشد. قضا به معنای حتمی بودن واقعه ای که از ناحیه علل و اسباب است و قدر به معنای حدود و مشخصات و ویژگی های آن واقعه می باشد. قضا و قدر الهی در واقع عبارتست از برانگیخته شدن همه علل و اسباب که از اراده و علم حق تعالی نشأت می گیرد. در بین وقایعی که در عالم رخ می دهد اعمال و افعال انسان از آن سلسله وقایعی است که، سرنوشت آن علاوه بر علت های گوناگون به اراده و اختیار انسان نیز بستگی دارد. یعنی آنچه انسان با اختیار و اراده خود انتخاب می کند و انجام می دهد نیز، مشمول قضا و قدر الهی می شود. این مقاله به بررسی رابطه این دو، یعنی قضا و قدر و افعال اختیاری انسان می پردازد.

کلمات کلیدی:

قضا، قدر، جبر، اختیار، آزادی، انسان، عقیده، تفویض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1452068>

